

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/50/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114233096
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114233096.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35787783, zastúpený: advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava p r o t i žalovanému: W. M., G.. XX.X.XXXX, K. M. Š. XXX, o zaplatenie 212,27 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 25,70 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,5% ročne od 16.9.2013 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou zo dňa 19.12.2014 sa domáhal zaplatenia sumy 212,27 Eur spolu so zmluvnými úrokmi vo výške 44,50% ročne zo sumy 147,77 Eur od 16.9.2013 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 156,48 Eur od 16.9.2013 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 20.12.2012. Žalovaná suma predstavuje dlžnú úverovú istinu vo výške 147,77 Eur, dlžné zmluvné úroky z úveru vo výške 5,35 Eur, dlžné poistné vo výške 3,36 Eur, dlžné poplatky za odklad mesačnej splátky vo výške 2,09 Eur a napokon náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 53,70 Eur, ktoré žalobca žiadnym spôsobom nešpecifikoval.

Žalovaný sa doposiaľ k žalobe nevyjadril, aj keď táto mu bola doručená aj s prílohami ešte dňa 19.2.2015.

Vzhľadom na to, že jedná sa o drobný spor, súd s poukazom na § 115 a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vykonal dokazovanie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.12.2012, výpisom z úverového účtu žalovaného, potvrdeniami o odfinancovaní peňažných prostriedkov, potvrdením o prijatých splátkach, predžalobnými upomienkami a zistil tento skutkový stav:

Účastníci uzavreli dňa 20.12.2012 písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere v časti 1, ktorou žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 344 Eur. Žalovaný sa ho zaviazal splatiť 8 mesačnými splátkami po 52,16 Eur, pričom splatnosť prvej splátky bola stanovená na 15.1.2013 a poslednej na 15.8.2013. V zmluve je uvedená výška úrokovej sadzby 44,50% p.a., RPMN v hodnote 54,80% a priemerne RPMN vo výške 40,60%. Dohodnutý bol aj poplatok za poistenie vo výške 3,33 %. Celkovo žalovaný mal zaplatiť žalobcovi 403,84 Eur.

Žalobca pripojil k žalobe na osobitnom liste prehľad o dátume splatnosti každej splátky s uvedením jej výšky a jej rozčlenenia na istinu, úrok a poistenie. Z predloženého dokladu však vôbec nevyplýva, že by tvoril súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je totiž na osobitnom papieri a nie je podpísaný jej účastníkmi.

Ako vyplýva z potvrdenia odfinancovania peňažných prostriedkov (č.l. 25) žalobca skutočne poskytol žalovanému úver dňa 28.12.2012 vo výške 344 Eur. Žalovaný však úver riadne nesplácal. Celkovo zaplatil 318,30 Eur a to konkrétne dňa 29.1.2013 sumu 52,16 Eur, tú istú sumu poukázal žalobcovi aj 22.3.2013 a dňa 20.6.2013 mu zaplatil 213,98 Eur. Vyplýva to z potvrdenia prijatých splátok z č.l. 26, ale aj výpisu z úverového účtu žalovaného.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 1.12.2011 do 31.12.2012).

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2. citovaného zákona a medzi nimi pod písm. k/ je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa názoru súdu teda v zmluve o spotrebiteľskom úvere nestačí ak je uvedený súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale mesačná splátka musí byť rozlíšená na splátku istiny, splátku úroku a splátku iných poplatkov. Z listinných dôkazov, ktoré žalobca pripojil k žalobe nevyplýva, že by splátkový kalendár, ktorý doložil a ktorý obsahuje toto rozlíšenie splátok predstavoval súčasť zmluvy, nakoľko na

tomto doklade nie sú podpisy jej účastníkov. Je potrebné vychádzať z tej skutočnosti, že zákonodarca stanovil prísne obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v záujme ochrany spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva napr. z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013, ale aj rozsudku Krajského súdu v Prešove 7co 220/2014 zo dňa 27.11.2014 a Krajského súdu v Žiline 8Co 549/2014 zo dňa 30.12.2014.

Keďže žalobca nepreukázal, že by tzv. splátkový kalendár bol súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. V zmysle neho totiž poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

Súd teda dospel k záveru, že žalovaný by mal žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 344 Eur a keďže doposiaľ mu zaplatil 318,30 Eur, jeho dlh predstavuje len sumu 25,70 Eur. Súd preto zaviazal žalovaného len na zaplatenie uvedenej sumy a žalobu v prevyšujúcej časti z vyššie uvedených dôvodov ako neopodstatnenú zamietol.

Z prisúdenej istiny boli priznané aj úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2009 do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V danom prípade žalovaný sa dostal do omeškania odo dňa 16.8.2013 vzhľadom na to, že v zmluve bola stanovená konečná splatnosť úveru 15.8.2013. V súlade s dispozičnou zásadou v konaní (§ 153 ods. 2 O.s.p.) súd priznal úroky z omeškania až odo dňa 16.9.2013 tak, ako ich uplatnil žalobca. Výška úrokov z omeškania sa posudzuje podľa vyššie citovaného vládneho nariadenia s poukazom na § 10 c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v aktuálnom znení a to vzhľadom na skutočnosť, že právny vzťah medzi účastníkmi bol založený zmluvou zo dňa 20.12.2012.

Pre úplnosť súd dodáva, že navyše aj výška úrokovej sadzby uvedená v zmluve a to 44,50% p.a. je neprimerane vysoká. Pri obdobnom type spotrebiteľského úveru v decembri 2012 so splatnosťou do 1 roka bola priemerná úroková sadzba v bankách 13,43% p.a., ako to vyplýva z internetovej stránky NBS. Dohodnutý úrok je teda vyšší ako trojnásobok tejto priemernej úrokovej sadzby.

Súdy už vo viacerých rozhodnutiach sa zaoberali platnosťou dohody o úrokoch v úverovej zmluve s ohľadom na korektív zakotvený v § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neplatnosť dohody o úrokoch však nespôsobuje neplatnosť celej úverovej zmluvy s poukazom na § 41 OZ, ako to už bolo judikované, keďže ide o oddeliteľnú časť úverovej zmluvy.

Najvyšší súd SR v rozsudku 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.4.2012 uviedol: „neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taký výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri

poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Najvyšší súd ďalej poukázal na to, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprímerané až úžernícke úroky. V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove 3Co 151/2013 zo dňa 25.9.2013, ktorý konštatoval, že vzhľadom na vyššiu mieru rizika pri poskytovaní úveru nebankovými subjektmi sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100% proti priemeru bánk. K podobnému záveru dospel Krajský súd v Prešove v rozsudku 16Co 71/2011 zo dňa 8.2.2011, ktorý zdôraznil, že je neakceptovateľné porovnávať ceny úverov so subjektmi, ktoré ich dojednávajú v spoločensky nežiaducom rozsahu. Možno teda prijať záver o neplatnosti dohody o úrokoch pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 39 OZ.

Predmetom žaloby sú aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 53,70 Eur. Žalobca tieto náklady žiadnym spôsobom nevysvetlil a nepreukázal. V sporovom konaní platí pritom prejednácia zásada, ktorá ukladá účastníkom povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností a zároveň aj dôkaznú povinnosť. Ani jednu z týchto povinností si žalobca pri tomto nároku nespĺnil a preto súd žalobu v tejto časti musel zamietnuť.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p. Náhradu trov konania si v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. uplatnil len žalobca, avšak ten bol úspešný len v nepatrnej časti uplatneného nároku, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.